

2014 HIGHER SCHOOL CERTIFICATE
EXAMINATION

Modern Hebrew Continuers

(Section I — Listening and Responding
Part A and Part B)

Transcript

Familiarisation Text

- גילה: סבא, תודה על הארוחה. זה היה נהדר.
- סבא: בבקשה, תני לי את הצלחת.
- גילה: כן, אפשר לקבל את המתכון של העוף שהיה טעים?
- סבא: בוודאי, אני אכתוב אחרי שנגמור במטבח.
- גילה: אין צורך, תעביר לי, בבקשה, את הפלאפון.
- סבא: פלאפון? מה זה? האם זה לא ירטב?
- גילה: סבא זה לא מצחיק, פלאפון זה משהו שיש היום לכולם.
- סבא: גילה, חשוב שתדעי שאני לא כמו כולם

Section I — Listening and Responding

Part A

Question 1

חודש דצמבר ופסטיבל הספורט של פרת' קרבים ובאים!

במידה ואתם מעוניינים להשתתף, אך אין לכם את התקציב הנדרש לשלם עבור כרטיס הטיסה – אל דאגה!

חברת 'טוס וטייל איתנו' מציעה הזדמנות מיוחדת עבור הסטודנטים מסידני.

20 הסטודנטים הראשונים מסידני שיתקשרו יזכו ב 50% הנחה לכרטיס טיסה לפרת'.

התקשרו אלינו עכשיו ל 42357 עם פרטי הסטודנט שלכם והכתובת שלכם בסדני, ותוכלו לבלות את הקיץ בהשתתפות בתחרויות פסטיבל הספורט בפרת'.

Question 2

בגלל סופות הגשמים שהיו בסוף השבוע באיזור, פסי הרכבת הוצפו במים.

כתוצאה מכך שירותי הרכבות בין תל אביב לבין נמל התעופה בן-גוריון בוטלו להיום.

אוטובוסים יחליפו את הרכבות בין התחנה המרכזית של תל אביב לבין שדה התעופה. נוסעים שמתכננים לנסוע ברכבת לשדה התעופה, יצטרכו להגיע לתחנת האוטובוסים שנמצאת על יד הכניסה הראשית של תחנת הרכבת המרכזית. שם יוכלו להשתמש בכרטיסי הרכבת ככרטיסי אוטובוס ויוכלו להשתמש באוטובוסים כדי להגיע לשדה התעופה.

לתשומת לב הנוסעים, זמן הנסיעה באוטובוס יהיה ארוך בשלושים דקות מזמן הנסיעה הרגיל שהוא 15 דקות, וזאת בגלל התנועה בכביש.

Question 3

נילי: הי אדם, אני כל כך מאוכזבת! לאחר הראיון הודיעו לי שלא התקבלתי לאוניברסיטה, ואני לא מבינה את הסיבה לכך.

אדם: האם שאלת אותם למה לא התקבלת?

נילי: לא. הייתי יותר מידי מאוכזבת והתביישתי לשאול.

אדם: אבל נילי, את צריכה לדעת, אחרת לא תוכלי ללמוד לפעם הבאה.

נילי: אתה צודק אולי באמת אני צריכה להתקשר שוב. זה יהיה טוב לדעת מדוע לא התקבלתי. אבל אני מתבישת ולא בטוחה שאני מסוגלת לעשות כן.

אדם: את חייבת להתקשר אליהם – אבל את גם חייבת להישמע בטוחה בעצמך ולומר להם שאת מעוניינת לדעת איך העברת את עצמך בראיון.

נילי: קל לך להגיד, אתה בטוח בעצמך, אבל אני ביישנית.

אדם: אני אשמח לעזור לך. אני מאמין שזו הזדמנות למידה טובה בשבילך.

נילי: תן לי לחשוב על כך הערב ואתקשר אלייך שוב מחר.

Question 4

- בן: הי דינה, לא ראיתי אותך מאז שעזבנו את אוסטרליה. מה קורה?
- דינה: אני מניחה שבסדר בן. אבל אני דיי מתגעגעת הביתה
- בן: אני כל כך נהנה כאן בישראל ובקושי יש לי זמן לחשוב על הבית... הכרתי כאן כל כך הרבה חברים טובים.
- דינה: אני לא. הבנות חושבות שאני שונה ואני לא מתעניינת באותם דברים שהן מתעניינות.
- בן: את לא יכולה לנסות לעשות את הדברים שהן עושות? את תלמדי כל כך הרבה על ישראל בדרך זו!
- דינה: הן לא משחקות את אותו ספורט שאני משחקת, הן לא מאזינות למוסיקה שאני מאזינה לה וחוצ' מזה אני לא מבינה כל מה שהן מדברות!
- בן: היי דינה, למה לא תנסי לקחת את זה כהזדמנות לשפר את העברית שלך על ידי כך שתדברי עברית? אני מנסה לדבר עברית כל הזמן. תנסי ללמוד לשחק את המשחקים שלהם – זה כיף, ותקשיבי למוסיקה שלהם. אני לומד איך לשחק כדור עף ואני מוצא שהמוסיקה כאן ממש שונה – אני אוהב את זה. אני אפילו לומד לדבר סלנג עכשוי – חכי שאנסה את זה על המורה אורלי כשנגיע חזרה הביתה!
- דינה: הו בן מה הטעם, אנחנו חוזרים הביתה בקרוב?!
- בן: זה בדיוק מה שאני מנסה להגיד לך, את תסעי הביתה בקרוב – ולכן תהני מישראל כל עוד את יכולה.

Question 5

- תום: הי רחל, אני כל כך עצבני ששוב הוציאו אותי מהכיתה!
- רחל: אבל תום אתה בטח מבין שהיית חצוף כלפיי המורה?
- תום: אבל רחל – רק הגנתי על יצחק ויעקב
- רחל: אתם כל הזמן מפריעים בכיתה ולא מאפשרים למורה לדבר או לתלמידים אחרים ללמוד. חוץ מזה הם יכולים להגן על עצמם, למה התערבת?
- תום: אני מניח שאת צודקת, אבל השיעור כל כך משעמם! למה אנחנו לא יכולים ללמוד משהו חדש לפעמים?
- רחל: המורה אמרה שאם תתנו לה הזדמנות לסיים את הספר, אנחנו נוכל ללמוד משהו חדש ומרתק.
- תום: זה יהיה נהדר – אבל מה לגבי זה שהיא הוציאה את יצחק מהכיתה היום?
- רחל: מה לא ראית שיצחק זרק לעברה אווירון מנייר?
- תום: לא ראיתי!
- רחל: אולי זה בגלל שהיית עסוק בלדבר עם יעקב. אני חושבת שהיא מורה טובה ואם תיתן לה הזדמנות תוכל לראות את זה.
- תום: טוב, אני אדבר עם הקבוצה ומחר ניתן לה הזדמנות ללמד בשקט וננסה ליהנות מהשיעור.

Section I — Listening and Responding

Part B

Question 6

- דויד: הי שלי – אני מאוד נרגש, היה לי עכשיו ראיון עבודה בבנק.
- שלי: מה... הלכת עם ג'ינס ובלי עניבה?
- דויד: מה ההבדל?! עדיף להם לראות אותי כפי שאני באמת.
- שלי: אתה בטח צודק. אז איך היה?
- דויד: נראה לי שהרשמתי אותם. התנצלתי שאחרתי.
- שלי: הגעת מאוחר... טוב התנועה בסידני גרועה... מה הם שאלו אותך?
- דויד: בהתחלה הם שאלו אותי על נסיון העבודה שלי, אבל הסברתי שרק עכשיו סיימתי לימודי בבית הספר.
- שלי: אולי היית צריך לספר להם על עבודת ההתנדבות שעשית.
- דויד: טוב – הם לא שאלו אז לא סיפרתי. אני בטוח שהם התרשמו שלקחתי את היוזמה ושאלתי אותם לגבי השכר שארוויח ולגבי ימי החופשה הניתנים.
- שלי: האם שאלת אותם מה נדרש ממך בתפקיד?
- דויד: טוב באותו רגע רמי התקשר והתנצלתי שאני צריך לענות לשיחה. זה היה חשוב שנתאם איפה אנחנו נפגשים הערב.
- שלי: טוב דויד – זה הכל עניין של סדרי עדיפויות...

Question 7

מרגרט: ערב טוב מאזינים יקרים. הערב בפינתנו 'סרטי השבוע' נבקר את הסרט 'הילד והדולפין'. זה סרט שונה ומיוחד. 90 דקות ללא דיאלוג, וכל ההתרחשות קורת מתחת לפני הים. אני חושבת שזה אחד מהסרטים הטובים שראיתי השנה!

דויד: מרגרט, את לא רצינית. אני מסכים שהסרט שונה ומיוחד, אולם לא הבנתי את ההגיון שבסרט. 90 דקות ללא דיאלוג הפכו את הסרט למשעמם ומונוטוני.

מרגרט: דויד אני לא מסכימה איתך. אני חושבת ש90 הדקות עברו מהר מאוד והסרט הציג את היחסים בין הילד לבין הדולפין בצורה מרגשת ומוצלחת גם בלי מילים.

דויד: את צודקת שהצורה שבה הציגו את היחסים היתה מוצלחת, אבל אחרי כ15 דקות, זה כבר לא היה מעניין. הצילום היה מרהיב והמוסיקה הוסיפה לאווירה של העולם מתחת למים, אבל לא היתה עלילה ומצאתי את עצמי נרדם.

מרגרט: אני חושבת שהסרט היה מעורר מחשבה ומרגש ומשאיר אותך עם טעם של עוד.

דויד: כן אבל לא לטעם שלי.